

теля; Афиняны тъ юначно нападијли на Персы тъ и съ туй насырчили други тъ Гърци. Въ ношна та тъмнота, Персидски тъ кораби въ незнайни тъ имъ воды часто са натъквали на подводни тъ канары. Персы тъ не могли доро да са въспользоватъ отъ свое то бройно превъходство, защото въ тъсния проливъ само малко тъхни кораби могли до стъпътъ въ сражение. При туй персидски тъ кораби были по тежки отъ Гърци тъ, и когато Гърци тъ отпъждали тъхенъ единъ корабъ, — той докарвалъ въ безредие два или три други. Гърци тъ показали чудеса на юначество — и скоро море то са покрило съ трупове, които плували посредъ откръщлещи тъ на лопаты и корабълни носове. Тутакси малозайски тъ Гърци, които отъ неволя были прели участие въ морскія Ксерковъ походъ, преминjли на страна та на свои тъ европейски братъя, — и тогасъ сичкійтъ персидскій флотъ са обърнжъ на бѣгъ. Ксерксъ гледалъ на тъзи морска битва, като съдялъ на престолъ поставенъ на суха та земя; като видѣлъ смятеніе то и бѣгане то на свои тъ кораби, и той побѣгнжъ съ таквази бѣрзина, щото не мыслялъ нито за сухопѣтна та си войска, оставилъ надыръ си и сички тъ свои драгоцѣнности. Безъ откажванье бѣгалъ, до като достигнжъ Геллеспонтъ; но моста му, що былъ изъ кораби, розбила го бѣше буря та; страхъ тъ отъ гърцко то гоненіе придало му мажество, той съдижъ въ едно рыбарско корыто и съ опасность на живота си преминжъ въ Азія. Гръмадна та му войска слѣдвали подыръ му; но болести и гладъ грабијли много хиляди и изъ сичка та му войска удържали са на съверъ отъ гърцкія предѣлъ само **300,000** души. Тъзи значителна чета слѣдующа та година навлѣзла пакъ въ Гърція и опустила сичко, що оставало ёще отъ преднія походъ. Военый тъ персидскій флотъ и той са събрали и изново заплашвали Гърци тъ. Но и флотъ тъ и сухопѣтна та войска претърпѣли такозвъ рѣшително поразяванье, щото персидскій тъ царь вѣчъ не са наемалъ да напада на Гърци тъ въ сама та Гърція.